

и ты нѣкога когато се вжрнешъ, оутверди брата твоего.

33 Я Пётръ мѣ рече: Гдѣи, готовъ самъ съ тебе да идемъ и въ темница и на смѣръть.

34 Я той мѣ рече: говоримъ ти Пётре: зашто нещѣ да поее пѣтелъ днѣсь доклѣ се не ѡфжрлишъ ѡ мене три пѣти че ме не знаешъ.

35 И рече имъ: когато вы пратишъ безъ влагалище, и безъ торба, и безъ котъшъ, да ли се лишитѣ ѡ нѣщо: а они мѣ рекоха: ѡ нищо.

36 Рече имъ прочее: но сѣга който има влагалище, да го зѣме: подобнѣ и който има торба, да а зѣме: а който ги нема ножъ, да ги продаде дрѣха та, и да ги купи ножъ.

37 Защото ви говоримъ: че іоше това писано то трѣбва да се свърши на мене: шото говори, зашто и съ беззаконни те се вмѣни: зашто онова шото ѣ писано за мене има конѣцъ.

38 Я они рекоха: Гдѣи, ѣто гдѣка (имамы) два ножа, а той имъ рече: доволно ѣ.

39 И излѣзе вжнъ, и ѡиде по обѣчаю въ гора та елѣшнска, и идеха слѣдъ негѡ и оученицы те мѣ.

40 И като ѡидѣ на мѣсто то, рече имъ: молѣтесе да не паднете въ бѣда.

41 Я самси ѡстжпнѣ ѡ нихъ колкото едно каменно фжрланѣ, и като преклоннѣ колѣна та си молѣшесе.

42 И говореше: Очѣе, ако изволавашъ да ме замнешъ съ таа чаша: обаче не моа та вола, но твоа та да бжде.

43 И глѣнмдсе Яггелъ ѡ некѣ то, който го оукрѣплаваше.

44 И понѣже бжде въ голѣмо оутѣсненіе поцвржствѣ се молѣше: и бжде потъ та негова като капка кръвь, коа то капе на земла та.

45 И като стана ѡ молитва та, дойдѣ при оученицы те си, и найдѣ ги че спаватъ ѡ печаль:

46 И рече имъ: зашто спите: станѣте, молѣтесе, да не влѣзете въ напастъ.

47 И іоше като дѣмаше той, ѣто дойдѣ народъ, и они шото се наричаше іуда единъ ѡ дванадесе те идеше предъ нихъ, и приближнѣ при Исуса да го цалѣва, (защото това знаменіе имъ кѣше далъ: когото цѣлѣвамъ, той ѣ).

48 Я Исусъ мѣ рече: іуда, съ цѣлованіе ли предавашъ сына челоѡвѣческаго;

49 И като видѣха ониа